

publiken höra_ i gar.

FOLKET Torsdagen den 14 september 1961

I

Knätofs och "fiolgnissel" slår ut gangsterromantik

STOCKHOLM (TT spec)

Innan alla små och stora viktigpettrar i olika sammanhang förlöjligat vår folkdans och folkmusik så var inte denna dans och musik löjligt "knätofs" och "fiolgnissel". Vad är det som säger att inte den svenska ungdomen på samma sätt som exempelvis den israeliska och jugoslaviska älskar sin "horrå" respektive "kolo" skulle kunna uppskatta våra charmfulla och vackra folkdanser?

Det är ABF:s tidning Fönstret, som gör dessa påpekanden och ställer ett par frågor. Det heter vidare bl.a.:

Och var någonstans är det bekräftat att inte vår folkmusik,

alltifrån östs spelmanslåtar till August Söderman, Peterson-Berger och våra moderna tonsättare skulle kunna fånga ungdomens intresse. (Vad är vår musik mot dessa folkvisor från Norden, skrev en fransk kritiker, när Kristina Nilsson en gång i stället för en operaaria improviserade en svensk folkvisa).

Tag så dramatiken. Är inte vår egen historia, arbetarrörelsens, folkrörelsernas historia tillräckligt spännande och dessutom värdefull för att i teater och film och litteratur — och även serier — kunna ersätta den så kallade tuffheten i den uppreklamerade Vilda Västern-genren och den vidriga gangsterromantiken?

Dessa alternativ till "amerikaniseringen" uppfattas säkerligen

Blomsterhult till kyrkan och efter vigseln tillbaka. Borden dignade av läckra rätter och mellan faten hoppade Skutt-Kalle med fiolen under hakan.

Allan Abenius

av många som orealistiska och främmande, men är det inte så att innan man "visste" att Bach var "tråkig", så var han det inte, tillägger den citerade tidningen.